

РОЗДІЛ 4

ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ

В. В. Антонов

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н В. Захарченко

НАПРЯМКИ ВІДНОВЛЕННЯ БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

У зв'язку з фінансово-економічною, політичною кризою в країні банками припинено кредитування реального сектору економіки. Серед основних проблем такої ситуації є дві, це – проблеми позичальників і проблеми кредиторів. У банків – цілий комплекс ризиків, що викликало жорсткі умови кредитування. У позичальників – зниження ділової активності та некомфортність бізнес-середовища.

Активізувати кредитування малого підприємництва з боку банків заважає, перш за все, відсутність довіри населення та реального сектора економіки до банківської сфери, зростання корупції, зниження обсягу депозитних вкладів, недосконалість правової бази, відсутність ефективних механізмів реалізації проблемних позик; відсутність реальної підтримки з боку держави та ін.

Але дедалі частіше суб'єктів ринку цікавить питання, коли ж банківський сектор зможе відновити активне кредитування реального сектору економіки.

За 2014–2015 роки, навіть без курсової переоцінки, у банківській системі України кредитний портфель фізичних осіб зменшився приблизно на 45 млрд гривень, юридичних осіб – більш ніж на 110 млрд гривень. І це без урахування портфельів банків на стадії ліквідації, які можна оцінити ще в кілька мільярдів гривень. При цьому банки вже понад півроку мають вільні ресурси, які можна було б спрямувати на кредитування. Суми зайвої ліквідності досить значні: на сьогодні це близько 100 млрд гривень. Але є кілька причин, чому банки не поспішають видавати кредити у великих обсягах.

Малоймовірно, що Україна відмовиться від співпраці з МВФ, незважаючи на те що на сьогодні цей процес трохи загальмувався. Рано чи пізно країна виконає всі вимоги щодо реформування тих

чи інших управлінських сфер, і транш МВФ буде надано. Відповідно, курсова стабільність дасть змогу банкам забезпечити активний приріст ресурсів, знизити відсоткові ставки за депозитами з подальшим збільшенням обсягів кредитування [2].

Слід зазначити, що високі відсоткові ставки обмежують попит на кредитні ресурси. Сьогодні ефективна ставка за кредитами становить 25% і вище. Відповідно, тільки високомаржинальний бізнес може собі дозволити обслуговувати такі позики. Кількість клієнтів із таким бізнесом невелика. Здебільшого це клієнти, чия діяльність пов'язана з торгівлею. У зв'язку з цим довгострокові кредити як явище майже зникли.

Але проблему високих відсоткових ставок може бути вирішеною шляхом повернення довіри між банками і клієнтами – це і є базовою причиною, яка обмежує розвиток кредитування в країні. І в основі лежить безвідповідальна модель поведінки потенційного позичальника, а саме знайти будь-який привід не повертати кредити. Через це зростає ризикованість банків. Тільки за останні два роки банки отримали понад 120 млрд гривень збитків, значна частина яких пов'язана з неповерненням кредитних коштів.

І все ж для прориву у кредитуванні фізичних та юридичних осіб потрібно забезпечити банкам реальні гарантії прав кредиторів – тільки після цього можна сподіватися на кредитний бум із подальшим позитивним впливом на темпи економічного розвитку країни [1].

Визначимо основні напрями відновлення банківського кредитування реального сектору економіки є:

- удосконалення правового поля;
- стимулювання банків до надання позик підприємствам малого бізнесу через надання державних гарантій повернення позик;
- зниження від податків коштів, спрямованих на кредитування малого підприємництва або звільнення від податків коштів, спрямованих на кредитування пріоритетних, але ризикових сфер підприємницької діяльності (інновації);
- зниження нормативу резервування для банків, що кредитують малий бізнес;
- сприяння кооперації підприємств малого бізнесу для вирішення своїх фінансових проблем шляхом створення фондів взаємної допомоги;
- сприяння залученню коштів іноземних інвесторів; забезпечення доступності альтернативних джерел кредитування.

Список використаної літератури

1. Захарченко Н. В. Сучасні проблеми кредитування підприємств малого бізнесу в Україні [Текст]/ Н. В. Захарченко, О. В. Власенко // Фінансові аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання: сучасний стан та перспективи : Збірник матеріалів І Міжн. наук.-практ. конф. 27-28 травня 2016 р. – Одеса: Бондаренко М.О., 2016. – С. 48-50.
2. Коли банки відновлять кредитування реального сектору економіки: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forbes.net.ua/ua/opinions/1412072-koli-banki-vidnovlyat-kredituvannya-realnogo-sektoru-ekonomiki>. – Назва з екрана.

К. О. Арнаут

студ. IV курсу

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. О. М. Савастєєва

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ЩОДО ЗАРАХУВАННЯ НАДХОДЖЕНЬ ДО ЗАГАЛЬНОГО ФОНДУ БЮДЖЕТУ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОГО КАЗНАЧЕЙСТВА

Необхідність організаційного забезпечення реалізації наведених вище функцій зумовила формування певної структури органів Казначейства в Україні. Державна казначейська служба та його територіальні органи – це самостійні юридичні особи, яким затверджуються окремі кошториси та відкриваються бюджетні та небюджетні рахунки в банках-контрагентах та самому Держказначействі [1].

Організаційна структура Державної казначейської служби України побудована у відповідності з адміністративно-територіальним устроєм держави та складається з трьох рівнів:

- Державна казначейська служба України – центральний рівень;
- Головні Управління Державної казначейської служби України в областях;
- Управління Державної казначейської служби України в районах.

Роль Державної казначейської служби України щодо організації бюджетного процесу чітко зрозуміла, виходячи з завдань та функцій структурних підрозділів центрального апарату Державної казначейської служби України.

Роль Державної казначейської служби України щодо організації бюджетного процесу чітко зрозуміла, виходячи з завдань та